

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 19 czerwca 1973 r.

w sprawie podstawy wymiaru świadczeń i składek oraz wysokości składek na ubezpieczenie społeczne osób prowadzących na podstawie umowy agencyjnej działalność na rzecz przedsiębiorstw upowszechniania prasy i książki Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa — Książka — Ruch”.

Na podstawie § 9 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 1973 r. w sprawie ubezpieczenia społecznej osób prowadzących na podstawie umowy agencyjnej działalność na rzecz przedsiębiorstw upowszechniania prasy i książki Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa — Książka — Ruch” (Dz. U. Nr 27, poz. 156) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej dla osób prowadzących na podstawie umowy agencyjnej działalność na rzecz przedsiębiorstw upowszechniania prasy i książki Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa — Książka — Ruch”, zwanych dalej „ubezpieczonymi”, stanowi przeciętny miesięczny zarobek ubezpieczonego:

- 1) z okresu ostatnich 5 lat prowadzenia tej działalności,
- 2) z faktycznego okresu wykonywania tej działalności, jeżeli trwała ona krócej niż 5 lat.

2. Podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej dla osób współpracujących z ubezpieczonym stanowi zryczałtowana kwota w wysokości 1000 zł.

3. Podstawę wymiaru renty rodzinnej stanowi:

- 1) w razie śmierci ubezpieczonego lub osoby współpracującej z ubezpieczonym — zarobek lub ryczałt, o którym mowa w ust. 1 i 2,
- 2) w razie śmierci rencisty — kwota, stanowiąca podstawę wymiaru emerytury lub renty.

4. Podstawę wymiaru zasiłku pogrzebowego stanowi w razie śmierci:

- 1) ubezpieczonego lub członka jego rodziny — przeciętny miesięczny zarobek ubezpieczonego z okresu ostatnich 6 miesięcy albo z całego okresu wykonywania umowy agencyjnej, jeżeli trwał on krócej niż 6 miesięcy,

2) osoby współpracującej z ubezpieczonym lub członka rodziny tej osoby — kwota, o której mowa w ust. 2.

§ 2. 1. Podstawę wymiaru świadczeń i składek na ubezpieczenie społeczne stanowi zarobek miesięczny, od którego oblicza się podatek od wynagrodzeń.

2. Podstawę wymiaru emerytury, renty i zasiłku pogrzebowego z okresu krótszego niż miesiąc stanowi odpowiednio zwiększony zarobek faktyczny, przy czym uważa się, że miesiąc liczy 30 dni.

§ 3. 1. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne osób współpracujących z ubezpieczonym stanowi zryczałtowana kwota w wysokości 1000 zł miesięcznie.

2. Kwota, o której mowa w ust. 1, ulega odpowiedniemu zmniejszeniu, jeżeli osoba współpracująca z ubezpieczonym podjęła lub zaprzestała współpracy w ciągu miesiąca kalendarzowego.

§ 4. 1. Składki na ubezpieczenie społeczne za ubezpieczonych i za osoby z nimi współpracujące wynoszą 10% zarobku ubezpieczonego (§ 2 ust. 1) lub ryczałtu, określonego dla osoby współpracującej z ubezpieczonym (§ 3).

2. Ubezpieczony opłaca za siebie i za osoby z nim współpracujące składkę na ubezpieczenie społeczne w wysokości 5% podstawy jej wymiaru. Pozostałą część składki opłaca przedsiębiorstwo upowszechniania prasy i książki Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa — Książka — Ruch”.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1973 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *W. Kawalec*

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 9 czerwca 1973 r.

w sprawie zbędnego taboru kolejowego i urządzeń specjalistycznych, używanych w komunikacji kolejowej.

Na podstawie § 25 ust. 1 pkt 1 lit. a) i c) i § 26 ust. 1 uchwały nr 164 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1971 r. w sprawie rozporządzania przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi (Monitor Polski Nr 46, poz. 292) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia stosuje się do znajdujących się w zarządzie państwowych jednostek organizacyjnych:

- 1) taboru kolejowego kolei użytku publicznego i niepublicznego w rozumieniu art. 2 ust. 2, 3 i 4 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach (Dz. U. z 1970 r.

Nr 9, poz. 76 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115), zwanego dalej „toborem kolejowym”,

- 2) urządzeń specjalistycznych używanych w komunikacji kolejowej, którymi w rozumieniu zarządzenia są urządzenia służące do budowy i utrzymania nawierzchni kolejowej oraz do zabezpieczenia ruchu i łączności kolejowej, zwanych dalej „urządzeniami”,
- 3) części taboru kolejowego, zwanych dalej „częściami”.

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o „przedmiotach” — należy przez to rozumieć łącznie tabor kolejowy, urządzenia i części.

3. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do taboru kolejowego kolei użytkowanych przez Ministerstwo Obrony Narodowej i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

§ 2. Części taboru kolejowego uznaje się za zbędne, jeżeli:

- 1) ich zapas, nie stanowiący zapasu awaryjnego lub rezerwowego, przekracza pięcioletnie zużycie albo
- 2) nie mogą być użyte do taboru kolejowego eksploatowanego w danej jednostce.

§ 3. 1. Jednostka państwowa, w której posiadaniu znajdują się zbędne przedmioty wymienione w załączniku do zarządzenia, zgłasza je w pierwszej kolejności w terminie 14 dni od ich ujawnienia swej jednostce zwierzchniej w celu zagospodarowania w ramach tej jednostki lub zaofiarowania innym jednostkom resortu. Jeżeli jednostka zwierzchnia w ciągu miesiąca nie udzieli odpowiedzi na zgłoszenie, wówczas dana jednostka państwowa zgłasza te przedmioty jednostce określonej w załączniku do zarządzenia, zwanej dalej „właściwą jednostką”, w celu wskazania nabywcy.

2. Jeżeli zbędne przedmioty, o których mowa w ust. 1, znajdują się w zarządzie jednostki bezpośrednio podległej ministrowi (kierownikowi urzędu centralnego), należy je zaofiarować innym jednostkom resortu, a w razie braku nabywców — właściwej jednostce.

3. Właściwa jednostka w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania zgłoszenia wskaże nabywcę zbędnych przedmiotów, z tym że wskazanie nabywców przedmiotów wymienionych pod lp. 1—5 załącznika ogranicza się do jednostek organizacyjnych przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe (PKP). Jeżeli jednostka zgłaszająca zbędne przedmioty nie otrzyma odpowiedzi w ciągu 2 miesięcy, może przedmioty te sprzedać lub wynająć dowolnej jednostce państwowej albo innej jednostce gospodarki uspołecznionej.

§ 4. Zbędne przedmioty nie wymienione w załączniku do zarządzenia należy po ich ujawnieniu sprzedać lub wynająć dowolnej jednostce państwowej albo innej jednostce gospodarki uspołecznionej, chyba że jednostka zwierzchnia zastrzeże sobie prawo dysponowania tymi przedmiotami.

§ 5. Sprzedaż zbędnych przedmiotów następuje po cenie ustalonej na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.

§ 6. 1. Za najem taboru kolejowego, znajdującego się w zarządzie przedsiębiorstwa PKP, pobiera się opłaty według cennika obowiązującego w tym przedsiębiorstwie.

2. Za najem wagonów cystern znajdujących się w zarządzie jednostek organizacyjnych resortu przemysłu chemicznego pobiera się opłaty obowiązujące w tym resorcie.

§ 7. 1. Jednostka państwowa może przekazać nieodpłatnie zbędne przedmioty innej jednostce państwowej:

- 1) podporządkowanej tej samej jednostce nadrzędnej,
- 2) nie podporządkowanej tej samej jednostce nadrzędnej, jeżeli:
 - a) pozostały one po produkcji zaniechanej lub w wyniku modernizacji produkcji albo zmian technologicznych produkcji, albo
 - b) są potrzebne jednostce przejmującej na cele jej statutowej działalności oświatowej, naukowej, wychowawczej lub szkoleniowej,
- 3) jeżeli jednostka przekazująca i jednostka przejmująca są jednostkami budżetowymi.

2. Jednostce określonej w ust. 1 pkt 2 mogą być również przekazane nieodpłatnie tabor kolejowy i urządzenia:

- 1) zużyte technicznie co najmniej w 50% lub przestarzałe, gdy dalsza ich eksploatacja byłaby ekonomicznie nieuzasadniona lub
- 2) gdy suma dokonanych odpisów amortyzacyjnych przewyższa wartość tych maszyn.

§ 8. 1. Jednostka państwowa przeznaczająca na surowce wtórne (złom) przedmioty:

- 1) posiadające wady albo
- 2) których nie wolno wprowadzać do obrotu po upływie terminu ważności lub których użycie mogłoby być niebezpieczne bądź które całkowicie utraciły wartość użytkową, albo
- 3) które są technicznie przestarzałe, a ich użycie lub eksploatacja przez jednostki państwowe byłaby nieopłacalna nawet po przeprowadzeniu kapitalnego remontu lub przeróbki, albo
- 4) którymi nie rozporządzono w trybie określonym w § 3, 4 i 7.

2. W szczególności należy przeznaczyć na surowce wtórne (złom):

- 1) tabor kolejowy i urządzenia, co do których zachodzą warunki określone w § 7 ust. 2 pkt 1 i 2,
- 2) przedmioty, co do których zachodzą warunki określone w § 7 ust. 1 pkt 2 lit. a).

3. Przeznaczenie na surowce wtórne (złom) zbędного taboru kolejowego, pozostającego w zarządzie jednostki podporządkowanej zjednoczeniu (jednostce równorzędnej), następuje po uprzednim zakwalifikowaniu tego taboru na złom przez komisję w składzie:

- 1) przewodniczący — wyznaczony przez kierownika jednostki nadrzędnej nad jednostką, w której zarządzie znajduje się tabor kolejowy,
- 2) kierownik lub zastępca kierownika jednostki, w której zarządzie znajduje się tabor kolejowy,
- 3) kierownik właściwej dla spraw taboru kolejowego technicznej komórki organizacyjnej w jednostce, w której zarządzie znajduje się tabor kolejowy.

4. W razie kwalifikowania taboru kolejowego na surowce wtórne (złom) w zakładach naprawczych taboru kolejowego w skład komisji, o której mowa w ust. 3, wchodzi:

- 1) przewodniczący — jak w ust. 3 pkt 1,
- 2) przedstawiciel jednostki, w której zarządzie znajduje się tabor kolejowy, a jeżeli tabor znajduje się w zarządzie przedsiębiorstwa PKP — komisarz odbiorczy przy zakładach naprawczych taboru kolejowego,
- 3) przedstawiciel zakładów naprawczych taboru kolejowego.

5. Jeżeli zbędny tabor kolejowy pozostaje w zarządzie jednostki państwowej podlegającej bezpośrednio ministrowi (kierownikowi urzędu centralnego), skład komisji do zakwalifikowania tego taboru na surowce wtórne (złom) ustala kierownik tej jednostki. W razie kwalifikowania tego taboru na surowce wtórne (złom) w zakładach naprawczych taboru kolejowego w skład tej komisji wchodzi również przedstawiciel tych zakładów.

6. Decyzję w sprawie przeznaczenia na surowce wtórne (złom) taboru kolejowego znajdującego się w zarządzie przedsiębiorstwa PKP podejmuje Ministerstwo Komunikacji.

§ 9. W sprawach nie unormowanych niniejszym zarządzeniem stosuje się odpowiednio przepisy § 3 ust. 2, § 6, § 21 ust. 1 i 2, § 22 ust. 3, § 23 ust. 5 i 6 oraz § 24 uchwały nr 164 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1971 r. w sprawie rozporządzenia przez państwowe jednostki

organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi (Monitor Polski Nr 46, poz. 292).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: M. Zajfryd

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 9 czerwca 1973 r. (poz. 178).

WYKAZ
ZBĘDNYCH PRZEDMIOTÓW PODLEGAJĄCYCH ZAOFEROWANIU WYZNACZONYM JEDNOSTKOM

Lp.	Symbol systematycznego wykazu wyrobów	Określenie przedmiotów	Nazwa jednostki
1	1011-3 1011-5	Lokomotywy spalinowe na tor normalny o mocy 800 i więcej KM Lokomotywy elektryczne na tor normalny o mocy 2000 i więcej kW na napięciu 3000 V	Ministerstwo Komunikacji Centralny Zarząd Trakcji ul. Chałubińskiego 4 00-928 Warszawa
2	1011-2 1011-4 1011-6 1013-2 1014-2	Lokomotywy parowe na tor wąski Lokomotywy spalinowe na tor wąski Lokomotywy elektryczne na tor wąski Wagony ruchu pasażerskiego na tor wąski Wagony towarowe na tor wąski	Ministerstwo Komunikacji Centralny Zarząd Kolei Dojazdowych ul. Chałubińskiego 4 00-928 Warszawa
3	1014-11 i 1014-13 do 14 1014-1 z wyłączeniem 1014-11; 1014-13 do 14 i 1014-16 1013-11 do 15	Wagony towarowe odkryte, eksploatowane poniżej 24 lat — na tor normalny z wyjątkiem wagonów samowyladowczych piaskowych służących do przewozu piasku Wagony towarowe pozostałych typów, eksploatowane poniżej 32 lat — na tor normalny Wagony ruchu pasażerskiego, eksploatowane poniżej 32 lat — na tor normalny	Ministerstwo Komunikacji Centralny Zarząd Wagonów ul. Chałubińskiego 4 00-928 Warszawa
4	0813-4	Urządzenia do budowy nawierzchni kolejowej następujących rodzajów: — żurawie do układki torów przęsłami — platformy motorowe do przęsł torowych — żurawie do układki rozjazdów — suwnice zmechanizowane do przęsł torowych — ciężkie oczyszczarki podsypki — ciężkie podbijarki podkładów — podbijarki rozjazdów — zagęszczarki podsypki — profilarki podtorza	Ministerstwo Komunikacji Centralny Zarząd Utrzymania Kolei ul. Chałubińskiego 4 00-928 Warszawa
5		Części zamienne, podzespoły i zespoły do taboru kolejowego	Biuro Zaopatrzenia i Zbytu Części Zamiennych Taboru Kolejowego ul. Orla 1 41-201 Sosnowiec
6	1014-16	Wagony cysterny	Przedsiębiorstwo Eksploatacji Cystern ul. Długa 4 00-263 Warszawa